

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ "Η ΠΛΑΔΑΡΟΤΗΣ;

Ἐνῶ τὰ ὄστα τῶν 136 σφαγέντων ἀπὸ τοὺς ἀλήτας τοῦ ΕΛΑΣ πατριωτῶν τρίζουν εἰς τὸ θάθος τοῦ ὀμαδικοῦ τάφου τῆς Ἀρναίας, οἱ κομμουνισταὶ καυχάζουν ἀπὸ ἰκανοποίησιν, ἀφοῦ τὸ κήρυγμά των περὶ «λήθης» εὔρε γόνιμον ἔδαφος εἰς τὰς ψυχὰς ἐκείνων ποὺ εἶναι φορεῖς τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, τοῦ δημοσίου βίου καὶ τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.

Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ θλιβερόν γεγονὸς ὅτι, ἀπὸ τὸ μνημόσυνον ποὺ ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴν ἐπὶ τοῦ ὀμαδικοῦ τάφου τῆς Ἀρναίας εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου τῶν 136 Ἑλλήνων πατριωτῶν, ἀπουσίασαν ἀκριβῶς ἐκεῖνοι ποὺ ἔπρεπε νὰ παραστοῦν, μὲ μοναδικὴν ἀξιέπαινον ἐξαίρεσιν τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ ὑπουργείου Βορείου Ἑλλάδος καὶ τὸν τοπικὸν βουλευτὴν τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἐνώσεως. Αὐτοὶ μόνον ἔδωσαν τὸ «παρῶν». Οἱ ἄλλοι ἀπουσίασαν χαρακτηριστικῶς ἂν μὴ καὶ προκλητικῶς. Ὁ τοπικὸς κεντρῶς βουλευτὴς διὰ νὰ μὴ δυσφορήσουν οἱ «δανεικοὶ» ψηφοφόροι τῆς Ε.Δ.Α., ὁ δήμαρχος Πολυγύρου διὰ νὰ μὴ στενοχωρηθοῦν οἱ ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ διακεκριμένοι ἀριστεροὶ συνεργάται του. Καὶ ὁ τοπικὸς νομάρχης ἐπειδὴ ἔκρινεν ἀπαραίτητον νὰ ὑποδεχθῆ εἰς τὴν νότιον Χαλκιδικὴν ἓνα ὑπουργὸν ποὺ εἶναι, καὶ αὐτός, τοπικὸς βουλευτὴς καὶ ποὺ ἐξέλεξεν ἀνεπικαίρως ἐκείνην τὴν ἡμέραν διὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν ἰδιαιτέραν του περιφέρειαν, ἀγνοῶν τὸ μνημόσυνον ποὺ ἦτο μία ἐθνικὴ ἐκδήλωσις, ἀξία τιμῆς.

«Λήθην» λοιπόν, καὶ ἀδιαφορίαν. Ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς «κορυφὰς» ποὺ σκέπτονται μὲ τὸν ψυχρὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συμβατικοῦ πολιτικοῦ ὀφέλους. Ὁ λαὸς ἐνθυμεῖται. Διότι ἔχει μνήμην. Δὲν λησμονεῖ τοὺς νεκροὺς μὲ τοὺς ὁποίους ἐγέμισε τὰς χαράδρας ὁ κομμουνισμὸς. Περὶ αὐτοῦ νὰ εἶναι θέβαιοι οἱ διάφοροι κύριοι ποὺ ἔπαθαν ἐθνικὴν ἀμνησίαν, εἴτε ἀπὸ ὑπολογισμὸν εἴτε ἀπὸ πλαδαρότητα σκέψεως.

ΚΟΡΥΤΣΑ

Ὅταν, τὴν 22αν Νοεμβρίου 1940, οἱ Κορυτσαῖοι ὑπεδέχοντο ἀλλόφρονες ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν τὸν ἐλευθερωτὴν ἑλληνικὸν στρατόν, ἐπίστευσαν ὅτι ἡ ἐλευθερία δὲν θὰ ἐγκατέλειπε πλέον τὴν μαρτυρικὴν βορειοηπειρωτικὴν γῆν.

Χαλκιδική

10/11/66

καὶ ἡ ἀμβλύνοια ἄλλων